

PIĄTEK 09.04.2021r.

Temat dnia: „Sąsiad szpak”

1. ĆWICZENIA PORANNE:

Masażyk z wierszykiem "Konik"

Biega źrebaczek po łące

(opukujemy plecy dziecka opuszkami palców)

wąchając kwiatki pachnące.

Tu rosną stokrotki, maki,

a tu kolorowe bratki

(poszczypujemy w różnych miejscach)

Podchodzi klacz, jego mama

(kroczymy po plecach palcami)

nosem go lekko dotyka.

(lekko naciskamy jednym palcem)

Konik do mamy się śmieje

i dalej po łące bryka.

(skoki nadgarstkami i palcami)

Potem wieczorem w stajence

do mamy tuli się blisko,

(przytulamy się do dziecka)

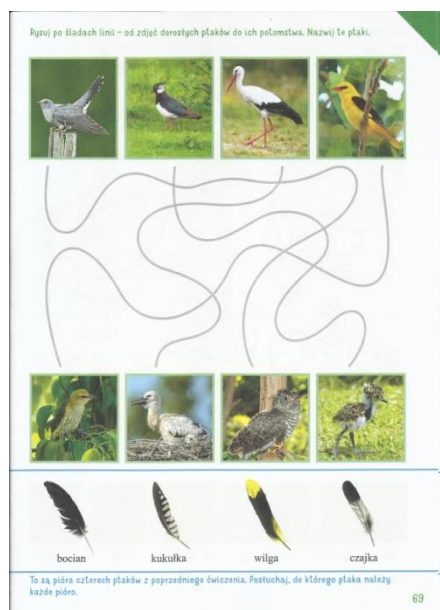
układa się do snu na sianie

i chrapie jak wielkie konisko

(naśladujemy chrapanie)

CEL: rozwijanie świadomości własnego ciała, odreagowanie napięć psychofizycznych.

2. KARTA PRACY NR 69 (fioletowe ćwiczenia nr 3, str. 69)

CEL: rozwijanie motoryki małej, rozwijanie umiejętności logicznego myślenia, zdobywanie umiejętności koncentrowania uwagi, rozwijanie spostrzegawczości.

3. OPOWIADANIE „Sąsiad szpak”

Wśród materiałów, które dzieci dostały do domu, znajdziecie państwo książkę z ilustracjami – jest to ilustrowany podręcznik, z którego korzystają Kraby, gdy czytamy im opowiadanie. Prosimy, by otworzyły je na str. 56-57

Opowiadanie Małgorzaty Strękowskiej-Zaręby „Sąsiad szpak”

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada.

– Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krotki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki.

Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschłej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będiesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracił do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady.

Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

Rozmowa na temat opowiadania:

**Jest to forma sprawdzenia, czy dzieci słuchały opowiadania z uwagą oraz czy zrozumiały jego treść*

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?

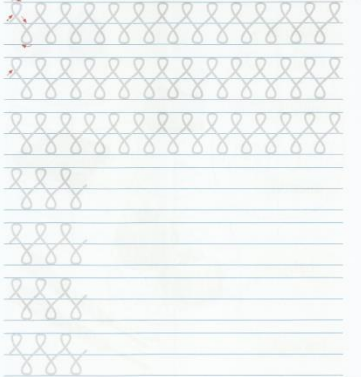
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?

- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem szpak pożegnał rodzinę?

CEL: rozwijanie mowy, zapoznanie się z wyglądem szpaka, nauka budowanie prostych wypowiedzi.

4. KARTY PRACY NR 70 i 71 (fioletowe ćwiczenia nr 3, str. 70-71)

<p>Policz żaby. Odzyskał wśród nich dwie pary takich samych żab. Pokoloruj je.</p> <p>Re - ge, re - ge, rach, rach, rach!</p> <p><small>Wkleiszce podany rytm, powtarzając tekst za nauczycielem.</small></p> <p>70</p>	<p>Rysuj szlaczki po śladach, a potem - samodzielnie.</p> <p>A ty, boć - ku, nie złap nas!</p> <p>71</p>
---	---

CEL: rozwijanie motoryki małej, utrwalanie prawidłowego chwytu (ołówki), zdobywanie umiejętności koncentrowania uwagi, rozwijanie precyzji ruchu.

5. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE – Wyraz, sylaby, samogłoski i spółgłoski

Wśród materiałów, które dzieci otrzymały do domu, znajdziecie Państwo dwie karty przedstawiające zdjęcia ptaków wraz z ich nazwami, podziałam ich nazw na sylaby oraz samogłoski i spółgłoski. Zadaniem dzieci jest sprawdzenie, czy liczba sylab pod nazwami się zgadza oraz pokolorowanie kwadracików odpowiednio na czerwono przy samogłoskach oraz niebiesko przy spółgłoskach (dla ułatwienia, litery w nazwach ptaków nad krateczkami są już napisane właściwymi kolorami).

 <p>BOCIAN</p> <p>BO – CIAN</p> <p>B O C I A N</p> <table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>							 <p>SKOWRONEK</p> <p>SKO – WRO – NEK</p> <p>S K O W R O N E K</p> <table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>								
 <p>CZAJKA</p> <p>CZAJ – KA</p> <p>C Z A J K A</p> <table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						 <p>SZPAK</p> <p>SZPAK</p> <p>S Z P A K</p> <table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>									

CEL: rozwijanie motoryki małej, utrwalanie wiedzy na temat podziału wyrazów na sylaby, utrwalenie wiedzy na temat samogłosek oraz spółgłosek, rozwijanie prawidłowego chwytu (kredki).